

A' càradh nan lion ann an Steòrnabhagh.

mise, ach na ghléidhte airson biadh an teaghlaich, air a reic an Steòrnabhagh far an tugadh a' chairt e.

Cha robh pris an éisg ach suarach. An langa a bheireadh eallach dhut, chan fhaigheadh i ach naoi sgillinn, agus bha an trosg a b'fheàrr air a reic air sia sgillinn. Cha robh reic idir air turbaid, dhèanadh iad lonnan de na h-easgannan, is cha togadh iad na sgaitean as an tiùrr.

Ma bha iasgach an lìn bhig, a bha'n urra ri balaich, draghail, bha iasgach an lìn mhóir sàraichte. Bha na sgothan tapaidh, trom, oir gu bitheanta bha an grunn d'iasgaich fad as agus an aimsir gu tric anradhach. Agus a chionn nach robh laimrigean freagarrach ann cha b'e sgioba meata a sheasadh ris an obair ach diùlanaich thapaidh, ghramail, fhèitheach. Ri àm fèathail, reòta bha an siubhal an urra ris na sia rèimh, agus chan ann gun bhuilg air boisean a ruigte ionad cura.

Cha b'e tarruing gu glasaich a b'fhasa, no balaist a chur air clàr. Obair shàraichte, their thu. Is è gun teagamh, obair nach roghnaicheadh fear nam biodh rian cosnadh eile soirbh r' a fhaotainn. Ach bha na fir daonnan toilichte 'na ceann agus cha chluinnt eadh a' gearan uair air bith. B'e an obair am fearas-chuideachd, agus an latha a b'fhaide cha robh e ach goirid airson na bha r'a dhèanamh.

Bu bhòidheach a sheòladh na sgothan Niseach. Bu luath a shiubhaileadh iad a mach 's a steach a cala, agus bu ghasda na gillea coire a bhiodh air bòrd. Nan lionadh gaoth na siùil bhiodh strì ach có bu luaithe air astar cuain. Bhiodh comhstri air bòrd agus farmad is eud a ir fonn. Arsa Domhnull MacAlasdair, agus e a' faicinn eathar